

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 21Co/42/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2220202916
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2220202916.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a členiek senátu: JUDr. Zlatica Javorová a JUDr. Gabriela Brišková, v spore žalobcu: A. B., nar. X.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, D. E., proti žalovanému: F. G. B., nar. X.X.XXXX, bytom H. XXX/XX, D. E., zastúpeného spoločnosťou: Advokátska kancelária JUDr. Margita Lonská, s. r. o., so sídlom Kalinčiakova 25, Bratislava, IČO: 36 862 282, o určenie vlastníckeho práva k obchodnému podielu a iné, na odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 20C/24/2020-139 zo dňa 21. januára 2022 a proti dopĺňaciemu rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 20C/24/2020-191 zo dňa 23. mája 2023, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s dopĺňacím rozsudkom potvrdzuje.
- II. Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. výrokom žalobu zamietol, II. výrokom priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorej výške súd rozhodne po právoplatnom rozhodnutí, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením.
2. Rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou § 137 písm. c), § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov.
3. Súd prvej inštancie vychádzal z toho, že žalobca sa v konaní (po zmene žaloby) domáhal určenia, že platne odstúpil od zmlúv o prevode akcií, a že je vlastníkom obchodného podielu spoločnosti v hodnote 19.920,- Eur. Keďže okresný súd je viazaný obsahom žalobného petitu, a nie jeho formuláciou, vyhodnotil uvedený petit tak, že žalobca sa domáha určenia vlastníckeho práva k obchodnému podielu, pričom odstúpenie od zmlúv je (malo byť) „iba“ právnym základom pre toto určenie.
4. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že naliehavý právny záujem na požadovanom určení nie je daný. Dôvodom podania žaloby bolo výhradne presvedčenie žalobcu o tom, že žalovaný sa snaží „ovládnúť“ rodinnú spoločnosť, v čom mu chce žalobca zabrániť, pričom žalobu podal pre porušenie dobrých mravov podľa § 630 Občianskeho zákonníka. Na žiadnu spornosť práv či potrebu ochrany svojich práv a oprávnených záujmov žalobca nepoukázal a z obsahu žaloby ani žiadna nevyplýva. Podľa aktuálneho zápisu v Obchodnom registri SR, je žalovaný jedným zo spoločníkov a zároveň jediným konateľom spoločnosti ELBEVA, s.r.o., s čím súvisia príslušné (i riadiace) oprávnenia v zmysle platných predpisov (najmä Obchodného zákonníka). Ak teda žalovaný spoločnosť riadi (hoci v rozpore s predstavami žalobcu), nedopúšťa sa tým žiadneho porušenia práv žalobcu. Záverom okresný súd dodal, že pokiaľ

žalobca odôvodňuje podanie žaloby i porušením dobrých mravov podľa § 630 Občianskeho zákonníka, je potrebné poznamenať, že uvedené ustanovenie upravuje vrátenie daru z dôvodu správania sa obdarovaného v rozpore s dobrými mravmi a v tejto súvislosti by bola dôvodnou žaloba o vrátenie daru, t.j. žaloba na plnenie v zmysle § 137 písm. a) Civilného sporového poriadku, a hoci z obsahu spisu vyplýva, že žalobca odstúpením od zmluvy o prevode akcií mohol mať na mysli zmluvu o ich darovaní, táto skutočnosť bola žalovaným popretá a musela by byť predmetom dokazovania, ak by taká žaloba bola podaná.

5. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 v spojení § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že žalovanému ako úspešnej strane sporu priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

6. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca, ktorým navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s poukazom na § 365 ods. 1 písm. d), e), h) Civilného sporového poriadku. Argumentoval tým, že súd prvej inštancie nerozhodol o žalobe ako celku, ale len o časti žaloby, preto je napadnutý rozsudok zmätočný a nedôvodný. V podaní zo dňa 12.8.2020 žalobca žiada o vrátenie daru a určenie vlastníckeho práva k akciám. Žalovaný po podaní návrhu zmenil právnu formu podnikania z akciovej spoločnosti na spoločnosť s ručením obmedzeným, s jediným vlastníkom v jeho osobe. Žalovaný zabudol na to, že akcie zo strany majoritného vlastníka akcií žalobcu, prešli do jeho sféry len ako majetkový podiel majoritného vlastníka, ktorý žalovaného poveril len s hospodárením s majetkom spoločnosti. Akcie neprešli do jeho vlastníctva. Akt darovania bol vykonaný len na úrovni notárskej zápisnice. Podmienky darovania akcií a obchodného podielu v spoločnosti, ako to predpisuje Obchodný zákonník, Občiansky zákonník, zákon o cenných papieroch, ako aj požiadavky Centrálného depozitára cenných papierov, neboli splnené, preto nemohli byť prepísané na žalovaného. Ústna dohoda medzi žalobcom a žalovaným tvorili len základ k jeho činnosti „hospodáriť s rodinným majetkom“. Žalovaný nemal právo znižovať hodnotu preberaného majetku, mal právo využiť majetok na podnikanie na tvorbu zisku pre seba tak, že kmeňový majetok s účtovnou hodnotou k poslednému roku riadenia spoločnosti žalobcom v roku 2016 (vykázané 3,26 mil. Eur) nemôže znížiť a zdanené financie spoločníkov uložené na účte krátkodobej finančnej výpomoci vykázané k tomu istému obdobiu ostanú nedotknuté. Žalovaný tieto inštrukcie nedodrжал a nedodrжал ani dohodu o výhodách majoritného vlastníka pri odchode do dôchodku. Keď odmietol vrátiť požičané peniaze 246.000,- Eur a vyhlásil, že je to dar pre jeho rodinu od žalobcu (otca), žalobca videl riešenie len v zrušení darovacej zmluvy a žiadať späť svoje akcie cestou súdu. Žalovaný konfliktný stav riešil zmenou formy podnikania na spoločnosť s ručením obmedzeným, aby sa vyhol vráteniu akcií majoritnému vlastníkovi, o čom sa žalobca dozvedel len náhodou. Žalobca požiadal okresný súd o zmenu návrhu a žiadal o vrátenie daru a o určenie vlastníckeho práva k akciám ako to vyplýva z pôvodne podaného návrhu z dôvodu, že žalobca zmenil právnu formu spoločnosti ELBEVA, a. s. na ELBEVA, s. r. o. Okresný súd na pojednávaní dňa 21.1.2022 sa zaoberal len určením vlastníckeho práva k akciám, pričom aj zmena návrhu žaloby zo dňa 20.1.2021 obsahovala žiadosť žalobcu o vrátenie daru. Okresný súd v napadnutom rozsudku rozhodol len o určení vlastníctva obchodného podielu v neprospech žalobcu. Žalobca má za to, že na požadovanom určení je naliehavý právny záujem, nakoľko žalovaný nedodrжал dané slovo pri prevedení akcií, bez súhlasu majoritného vlastníka akcií urobil zmenu v právnej forme podnikania. Žalobca tvrdí, že prevod akcií sa uskutočnil darovaním, bez darovacej zmluvy. Darovanie medzi rodinnými príslušníkmi nemusí byť potvrdené písomnou darovacou zmluvou. Zápisničné určenie prevodu akcií, pre valné zhromaždenie s obojstranne potvrdenou zápisnicou a s konštatovaním že sa „vyrovnali“, stačí na zápis zmeny potvrdené pre notársku zápisnicu. Aby akcie prešli do majetku obdarovaného, pri akciách, kmeňových, listinných a na meno je potrebný postup podľa zákona o cenných papieroch, a to prevod potvrdiť rubopisom na tlačive. Ďalej pri zápise v Centrálnom depozitári cenných papierov je potreba predloženia zmluvy kúpnej alebo darovacej, a potvrdiť podpisom na listine prevodu formu prevodu buď kúpou, alebo darovaním. Pri darovaní predmetných akcií je potreba predložiť darovaciu zmluvu s podpismi darcu a obdarovaného. Darovacia zmluva musí byť originál alebo notársky overená kópia, až potom bude obdarovaný vlastníkom akcií. K tvrdeniam okresného súdu v odôvodnení odsek 14 žalobca uviedol, že žalobu podal pre porušenie dobrých mravov podľa § 630 Občianskeho zákonníka. Uviedol prípady hrubého a sústavného porušenia dobrých mravov, pričom neuvádza tie hrubé urážky, ktoré vybočujú z rámca slušnosti. Na pojednávaní sa okresný súd zaoberal len naliehavým právnym záujmom, ktorý je zo strany žalobcu daný s poukazom na podanie zo dňa 12.8.2020 a podanie zo dňa 20.1.2021. Žalovaný svojím konaním znemožnil žalobcove práva na ich riadny výkon a ochranu. Žalovaný zmenil právu

formu podnikania spoločnosti ELBEVA, a. s. na spoločnosť s ručením obmedzeným len z toho dôvodu, že žalobca si uplatnil svoj oprávnený nárok na súde, čím prakticky žalovaný znemožňuje žalobcovi domáhať sa výkonu práva. Bez tohto určenia v návrhu žaloby, je žalobcove právo ohrozené, prinajmenej jeho právne postavenie sa stalo neistým.

7. Žalovaný odvolanie nepodal, k odvolaniu žalobcu uviedol, že napadnutý rozsudok navrhuje ako vecne správny potvrdiť. Žaloba žalobcu je formulovaná podľa § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku. Žaloba bola pôvodne podaná žalobcom na určenie platnosti zrušenia darovania akcií v obchodnej spoločnosti ELBEVA, a.s., súčasne určenia, že je vlastníkom obchodného podielu v tejto spoločnosti v hodnote 19.920,- Eur. Potom ako obchodná spoločnosť, o ktorej obchodný podiel sa jedná (pôvodne vo forme akcií) zmenila právnu formu na spoločnosť s ručením obmedzeným, zmenil aj žalobca petit žaloby podaním zo dňa 20.1.2021 (so zachovaním charakteru určovacej žaloby) formulovaním, že žiada určenie platnosti odstúpenia od zmlúv o prevode akcií a súčasne určenie, že je vlastníkom obchodného podielu v spoločnosti ELBEVA, s.r.o. v hodnote 19.920,- Eur. Po zmene petitu, ktorý preformuloval žalobca s ohľadom na zmenu právnej formy, typ žaloby, ktorý je meritom sporu, zostal nezmenený a ide o druh určovacej žaloby v súlade s § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku. Okresný súd postupoval správne, keď sa zaoberal skúmaním, či je na strane žalobcu daný naliehavý právny záujem, keďže jeho existencia je povinná a to bez ohľadu na hmotnoprávne okolnosti požadovaného určenia, ktorých skúmanie je až sekundárne. Zároveň okresný súd správne zhodnotil, že hoci žalobca žiadal určiť, že platne odstúpil od zmlúv o prevode akcií a súčasne žiadal určiť, že je vlastníkom obchodného podielu, teda išlo o dva petity určovacieho druhu, boli však smerované k rovnakému účinku. Okresný súd postupoval tým spôsobom, že hodnotil návrh podľa obsahu a zadal, že určenie platnosti zrušenia zmluvy o prevode akcií je len ako právny základ určenia, či je alebo nie je vlastníkom obchodného podielu. Žalobca síce menuje formálne odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písmeno d), e), h) Civilného sporového poriadku, ale ďalej nekonkretizuje akým spôsobom, či už v procese, alebo v jeho výsledku došlo k porušeniu týchto dôvodov. Žalobca uviedol, že okresný súd nerozhodol o žalobe ako o celku, ale len o jej časti. Táto odvolacia námietka sa ťažko hodnotí, pretože žalobca nevyšvetľuje o aký celok ide, respektíve čo z celku malo byť opomenuté. Okresný súd zamietol žalobu v plnom rozsahu a rozhodol aj o trovách, čím naplnil celé merito sporu. Výhrada žalobcu nie je pre žalovaného pochopiteľná. Súd prvej inštancie z dvoch určovacích petítov, ktoré však boli duplicitné z hľadiska ich zamýšľaného výsledku, posúdil petit o určení platnosti zrušenia prevodu akcií ako právny základ určenia o tom, či je alebo nie je žalobca vlastníkom obchodného podielu, ktorý bol predmetom prevodu akcií. Tento postup vníma žalobca za správny a racionálny. Aj v prípade úspechu žaloby, bolo by nadbytočné pozitívne určiť oba petity, pretože mali nastoliť jeden a ten istý výsledok - zvrátenie faktického stavu vlastníctva obchodného podielu v obchodnej spoločnosti ELBEVA, s.r.o.. Žalobca v žalobe ani po jej zmene neformuloval petit ako žalobu na vrátenie daru, ale ako určenie vlastníckeho práva k obchodnému podielu (so súčasným určením, že išlo o platné zrušenie prevodu akcií v spoločnosti. Žaloba na vrátenie daru je totiž osobitným druhom žaloby na plnenie, teda podľa § 137 písm. a) Civilného sporového poriadku. Žalobca podľa žalovaného zamieňa svoju žalobu na určenie vlastníckeho práva za žalobu o vrátenie daru, ktorá nikdy podaná nebola. Jedná sa o dva odlišné procesné nástroje ochrany vlastníckeho práva, ktorých rozdiel sa v spore prejavuje tým, že zatiaľ čo pri určovacej žalobe - na určenie vlastníckeho práva, súd povinne skúma najprv existenciu naliehavého právneho záujmu, pri žalobe na plnenie - vrátenie daru, súd bude skúmať či sú dané hmotnoprávne predpoklady vrátenia daru podľa § 630 Občianskeho zákonníka. Okresný súd, konkrétne v odsekoch 12 až 14 žalobu zamietol nie s odkazom na určité vyjadrenia žalovaného, ale z dôvodov procesnoprávných (nesprávne zvolený druh žaloby na ochranu vlastníckeho práva). Žalobca si vo svojej situácii, kedy už nie je vlastníkom obchodného podielu v ELBEVA, s.r.o. zvolil typ žaloby podľa § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku, teda žalobu určovaciú, ktorá však nemá nápravný účinok. Ani v prípade úspechu, touto žalobou by žalobca nevedel privodiť si želaný účinok a tým je znovunadobudnutie obchodného podielu a nasledoval by nutne ďalší krok, zmena v obchodnom registri. Táto zmena by bez vôle žalovaného ako vlastníka obchodného podielu nastať nemohla a bol by nutný buď jeho súhlas, alebo stanovenie povinnosti cestou súdu - nahradenie jeho súhlasu súdnym pokynom k vykonaniu zmeny. Týmto krokom by musela byť žaloba na uloženie povinnosti, teda žaloba na plnenie podľa § 137 písm. a) Civilného sporového poriadku. Okresný súd pri zamietavom rozhodnutí staval svoj názor na procesnej situácii, ktorú si zavinil žalobca, zle zvoleným typom žaloby (na čo aj bol okresným súdom upozornený) a nedostatkom naliehavého právneho záujmu. Žalobca sa v spore domáha zrušenia prevodu vlastníckeho práva k obchodnému podielu, ku ktorému ako sám uvádza malo prísť darovaním. Zároveň však aj v konaní na okresnom súde, aj v odvolaní argumentuje, že mu mali byť zo strany obdarovaného prisľúbené určité výhody, respektíve

zachovanie status quo aj po prevode obchodného podielu. Žiadne z výsad, či výhod alebo postavenie žalobcu, ktoré mal pri užívaní obchodného majetku spoločnosti, mu neboli odňaté. Žalovaný svojho otca v užívaní priestorov firmy nijako neobmedzoval ani po prevode obchodného podielu. Žalovaný sa zároveň nedopustil žiadneho správania, ktoré opisuje žalobca v odvolaní. Žalobca v odvolaní v bodoch 1 až 10 na stranách 4, 5 a 6 uvádza určité skutky žalovaného voči nemu, ktoré majú byť konaním v rozpore s dobrými mravmi podľa § 630 Občianskeho zákonníka. Všetky „prípady“, na ktoré poukazuje žalobca, sú značne dezinterpretované a nezhodujú sa s realitou, ani nie sú ničím preukázané. Ide o argumenty, ktoré by mohli byť súdom skúmané, pokiaľ by bola predmetom sporu žaloba o vrátenie daru. Nepoužiteľnosť pre spor je daná tým, že v konaní o určenie vlastníckeho práva, ktoré už bolo prevedené na inú osobu, ktorá je žalovaným, tento spor postráda naliehavý právny záujem u žalobcu, preto ostatné hmotnoprávne okolnosti sú bez právneho účinku. Žalobca nenaplnil prvý predpoklad úspešnosti určovacej žaloby, preukázanie existencie naliehavého právneho záujmu. Tiež nepreukázal, že k prevodu akcií prišlo aktom darovania, a teda že by mohol požadovať jeho zrušenie z dôvodu rozporu s dobrými mravmi podľa § 630 Občianskeho zákonníka. Keďže žalobca argumentuje tým, že mu mali byť prisľúbené určité služby, či užívanie výhod ako v čase pred prevodom obchodného podielu, minimálne týmto sám poprel tvrdenie o forme prevodu - nemohlo ísť o darovanie, ak od žalovaného očakával určité protiplnenia, aj nepeňažného charakteru.

8. K vyjadreniu žalovaného k odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalobca a uviedol, že trvá na dôvodoch odvolania. Naďalej je vlastníkom obchodného podielu v obchodnej spoločnosti ELBEVA, s.r.o. v hodnote 19.920,- Eur. V žalobe zo dňa 12.8.2020 ako prílohu k žalobe predložil pod dôkazom č. 4 – kópie zápisníc z VH spoločnosti ELBEVA, a.s. zo dňa 27.3.2013 a 18.10.2017, kde sú deklarované, že akcie boli prevedené na žalovaného, s poznámkou, že sa za prevod vyrovnali, ale jedná sa o konsenzuálnu zmluvu darovania, prisľub darovania, kedy ku skutočnému darovaniu nedošlo. Súd prvej inštancie žiadal založiť do spisu darovaciu zmluvu, ktorá deklaruje, že k darovaniu akcií došlo v zmysle zákona o prevode akcií darovaním, ktorá nie je v spise založená. Nakoľko sa jedná o akciovú spoločnosť, darovanie akcií treba preukázať podľa § 21 zákona č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch, podľa § 156 ods. 4, § 156 ods. 9 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník a podľa Stanov akciovej spoločnosti ELBEVA, a.s. (článok V. - prevod akcií). Do spisu boli žalobcom založené len existujúce zápisnice z VH akciovej spoločnosti, kde je uvedený a aktérmi účastníkov VH podpísaný len prevod akcií, ktorý darovacou zmluvou a ani kúpnu zmluvou nie je potvrdený. Zápisnicami je potvrdený len úmysel darovania zo strany žalobcu na žalovaného, v neskoršom období. Chýba darovacia zmluva a fyzické odovzdanie akcií. Darovacia zmluva na darovanie akcií nikdy nebola spísaná. K samotnému odovzdaniu a prevzatiu predmetu darovania dochádza neskôr. Akcie do dnešného dňa sú vo fyzickom vlastníctve akcionárov. Žalobca založil do spisu zápisnicu z VH spoločnosti o prevode akcií od akcionára - žalobcu, na akcionára - žalovaného zo dňa 27.3.2013 a 18.10.2017. Naliehavý právny záujem bol podľa žalobcu daný od samého začiatku sporu tým, že už porušenie práva žalobcu na hospodárenie so svojím podielom v spoločnosti nastalo. Žalovaný zneužil svoje postavenie dané konsenzuálnou zmluvou na vedenie spoločnosti a zneužil dôveru akcionárov na pretransformovanie spoločnosti z akciovej spoločnosti na spoločnosť s ručením obmedzeným s jediným vlastníkom, aby bez kontroly akcionárov mohol narábať s majetkom akciovej spoločnosti na úkor ostatných akcionárov. Pritom podľa dohody medzi akcionármi mohol počítat s prevodom akcií na seba, po splnení podmienok - po vysporiadaní záväzkov voči ostatným akcionárom. Napadnutý rozsudok okresného súdu oprávňuje žalovaného na hospodárenie s majetkom akcionárov a vytvára tak priestor žalovanému na neoprávnené zníženie majetku spoločnosti na úkor akcionárov.

9. Napadnutým dopĺňacím rozsudkom súd prvej inštancie I. výrokom žalobu o určenie, že žalobca platne odstúpil od zmluvy o prevode akcií zo dňa 27.3.2013, ktorou previedol na žalovaného kmeňové listinné akcie č. 02 až 012 v počte 11 kusov v nominálnej hodnote 18.260,- Eur emitenta ELBEVA, a.s., IČO: 36 252 204, zamietol, II. výrokom žalobu o určenie, že žalobca platne odstúpil od zmluvy o prevode akcií zo dňa 17.9.2017, ktorou previedol na žalovaného kmeňovú listinnú akciu č. 01 v počte 1 kus v nominálnej hodnote 1.660,- Eur emitenta ELBEVA, a.s., IČO: 36 252 204, zamietol.

10. Rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou § 225 Civilného sporového poriadku. Vecne dôvodil tým, že žalobca sa v konaní pôvodne domáhal určenia, že „platne zrušil darovanie kmeňových listinných akcií č. 01 až 012 v počte 12 kusov v nominálnej hodnote emitenta ELBEVA, a. s. ...“ a zároveň určenia, že je vlastníkom týchto akcií. Po zmene právnej formy subjektu ELBEVA z a.s. na s.r.o. žalobca (podaním zo dňa 20.1.2021) zmenil žalobu tak, že sa domáhal (dvoch samostatných)

určení, že platne odstúpil od (dvoch samostatných) zmlúv o prevode uvedených akcií a zároveň určenia, že je vlastníkom obchodného podielu ELBEVA, s.r.o. v hodnote zodpovedajúcej hodnote akcií. Zmenu žaloby pripustil okresný súd uznesením zo dňa 13.4.2021. Dôvodom zamietnutia žaloby (rozsudok č. k. 20C/24/2020-139 zo dňa 21.1.2022) bola neexistencia naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení, pričom okresný súd do výroku rozsudku zahrnul iba určenie týkajúce sa vlastníctva obchodného podielu žalobcu v spoločnosti ELBEVA, s.r.o., o platnosti odstúpenia od zmlúv o prevode akcií nerozhodol z dôvodu, že takéto určenie (či skôr posúdenie) považoval za predbežnú otázku. Predbežná otázka je v konaní taká otázka, ktorá sama predmetom konania nie je, avšak na jej vyriešení je závislé rozhodnutie, ktoré má súd prijať. Podľa judikátu R 61/1965 sa posúdenie predbežnej otázky nemôže vyjadriť formou výroku rozsudku, ale môže sa prejaviť len v spôsobe rozhodnutia o návrhu vo veci samej a možno ho uviesť len v odôvodnení rozhodnutia. Keďže vyriešenie otázky platnosti či neplatnosti odstúpenia od zmlúv o prevode akcií malo priamu súvislosť s (ne) existenciou vlastníckeho práva žalobcu k týmto akciám - po zmene žaloby k zodpovedajúcemu obchodnému podielu – okresný súd do výroku nepojal (aj) určenia súvisiace s platnosťou odstúpenia od zmlúv o prevode, ale pristupoval k nim ako k predbežným otázkam. Keďže žaloba bola zamietnutá pre neexistenciu naliehavého právneho záujmu, okresný súd platnosť zmlúv už neskúmal, preto sa v odôvodnení s týmito otázkami nemal priestor vysporiadať. Vzhľadom na viazanosť pokynmi odvolacieho súdu okresný súd týmto rozsudkom rozhodol aj o žalobcom požadovaných určeníach týkajúcich sa platnosti odstúpenia od zmlúv o prevode akcií, k odôvodneniu tohto rozhodnutia poukázal na poslednú vetu predchádzajúceho odseku.

11. Proti dopĺňaciemu rozsudku podal odvolanie žalobca, ktorým navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobe vyhovieť s poukazom na § 365 ods. 1 písm. d), e), f), h) Civilného sporového poriadku. Argumentoval tým, že v dopĺňacom rozsudku je opätovne citovaná len neexistencia naliehavého právneho záujmu. Pritom naliehavý právny záujem zo strany žalobcu existuje od podania žaloby od 10.8.2020, ktorý bol doplnený žalobou zo dňa 18.1.2021. Návrhom zo dňa 18.1.2021 konkrétne vyjadril naliehavý právny záujem k spornému prípadu, nebol okresným súdom akceptovaný. Žalobca má obavy, že okresný súd ani v dopĺňacom rozsudku, tak ako v pôvodnom rozsudku, nerozhodol o celom predmete konania, nerozhodol o platnosti odstúpenia od zmlúv o prevode akcií z dôvodu, že takéto určenie považuje za predbežnú otázku. Žalobca na žalovaného previedol svoje akcie notárskou zápisnicou, kde je uvedené, že za prevod sa vyrovnali, ale bez odovzdania akcií s potvrdeným rubopisom na akciách, ako to vyžaduje zákon. Akcie dodnes neboli odovzdané žalovanému, ako to vyžaduje § 156 bod. 4 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov, resp. podľa Stanov akciovej spoločnosti ELBEVA, a.s. Zápisnične potvrdený prevod je len tzv. konsenzuálna zmluva. Strany, akcionári sa dohodli, že po splnení ich požiadaviek, vyrovnanie podielu za akcie, dôjde k prevodu akcií darovaním, opatrené rubopisom aj darovacou zmluvou. Žalobou zo dňa 10.8.2020 podal na okresný súd žalobu o vrátenie daru a o určenia vlastníckeho práva k akciám. Okresný súd sa otázkou porušenia dobrých mravov vôbec nezaoberal. Čo je hrubé a sústavné porušenie dobrých mravov, keď také zákroky voči žalobcovi ako: a) nazvať žalobcu (otca) falšovateľom generálnej plnej moci (pri prevode telefónu), s ktorým sám žalovaný poveril žalobcu na zastúpenie spoločnosti pri realizácii právnych úkonov týkajúcich sa prípravy obchodných a občianskych rokovaní, b) nevrátenie požičaných peňazí 246.000,- Eur, ktoré žalobca požičal žalovanému na preklopenie počiatkových finančných ťažkostí riadenia spoločnosti ELBEVA, a. s. pri rozbehu pod jeho riadením, c) ignorovanie žalobcu, ktorý keď odovzdával spoločnosť na riadenie zanechal v spoločnosti na účte krátkodobej finančnej výpomoci 807.000,- Eur, ktoré boli vklady spoločníkov pri založení spoločnosti a zdanený resp. nevyčerpaný zisk za roky podnikania. Ani na naliehavú žiadosť žalobcu neposkytol žiadne peniaze pre žalobcu na vylepšenie jeho finančnej situácie v tom najhoršom období, v období pandémie, ako otcovi, väčšinovému vlastníkovi spoločnosti, neposkytnutiu financií akcionárom úspešne čelil, nakoľko len on mal prístup k účtom, d) vyhrážky žalobcovi cez predsedu dozornej rady spoločnosti, že keď neprestane s útokom na jeho osobu s vrátením majetku a s vrátením požičaných peňazí, urobí z neho bezdomovca, e) odstavenie žalobcu od možnosti čerpania jeho zaslúženého podielu z podnikania, bez možnosti čerpania jeho úspor, ktoré za roky podnikania nechal v podnikaní, pre lepšiu každodennú existenciu spoločnosti. Od odchodu žalobcu zo spoločnosti ani na naliehavú žiadosť žalobcu nepreukázal žiadne peniaze z úspor žalobcu, ktorý je vlastníkom odložených peňazí na spomínanom účte vo výške 60 %, cca 500.000,- Eur, f) zrušenie fitness centra, ktorú žalobca zriadil na odporúčenie primára ústavu pľúcnych a respiračných chorôb vo Vyšných Hágoch, na udržanie pľúcnej kondície po prekonanej ťažkej pľúcnej chorobe, za čo do dnešného dňa trpí nevyliciteľnou chorobou – astmou, g) hrubým a sústavným porušením dobrých mravov proti rodine staršieho brata, ktorého žalovaný tiež odstavil od možnosti čerpania peňazí, na ktoré ako člen rodiny,

bývalý zamestnanec spoločnosti a bývalý akcionár má právo, h) osobitnú a najbolestivejšiu kapitolu tvorí zákaz styku žalobcu s vnučkami, dcérami žalovaného. Uviedol, že najväčšie a najhrubšie porušenie dobrých mravov zo strany žalovaného bolo, že okradol otca, za to že ho vychoval, zabezpečil mu možnosť študovania, ktorý mu po ukončení univerzity daroval byt, auto a zabezpečil pre neho dobre platenú, lukratívnu prácu a zodpovednú pozíciu vo svojej spoločnosti a zároveň mu daroval aj 20 % akcií zo svojej spoločnosti. Žalobca má za to, že keď syn, ktorý by mal ďakovať, a byť vďačný za všetko čo dostal od otca, a namiesto toho sa zachoval tak nevďačne a podlo, ako je v odvolaní uvedené, tento čin zo strany súdu prvej inštancie musí byť kvalifikovaný, ako „hrubé a sústavné porušenie dobrých mravov“. Okresný súd na základe nepodloženej argumentácie zo strany žalovaného o zhoršených stavov v rodine dospel k neexistencii naliehavého právneho záujmu, a zamietol žalobcovu žalobu. Súd prvej inštancie zamietavo reagoval aj na žalobcom podaný „návrh na nariadenie neodkladného opatrenia“ zo dňa 18.1.2021. Majetkový stav spoločnosti v čase vynesenia dopĺňacieho rozsudku je taký, že nehnuteľnosti, ktoré boli hodnotné a dalo sa ich využiť na podnikanie sú predané, prevedené na inú spoločnosť žalovaného, resp. priamo na žalovaného, ako na fyzickú osobu. V inventári majetku spoločnosti ELBEVA, a.s. (s.r.o.) sú už evidované len pozemky, cesty, chodníky, zeleň na ktorých sú zapísané vecné bremená obyvateľov vo vybudovaných obytných parkoch Garden Town 1. a Čukáraboň. De facto spoločnosť je vybrakovaná. Žalovaný tieto presuny a predaje urobil pred nadobudnutím právoplatnosti rozsudku. Okresný súd nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností týkajúce sa neustáleho a hrubého porušenia dobrých mravov zo strany žalovaného. Ako ďalší nedostatok dopĺňacieho rozsudku zo strany súdu prvej inštancie žalobca vidí ignorovanie dôkazov predložených súdu prvej inštancie pri prevode akcií žalobcom na žalovaného, nakoľko sa jedná o prevod akcií konsenzuálnym darovaním žalovanému, a nepredložením darovacej zmluvy zo strany žalovaného podľa § 628 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Žalobca v pôvodnej žalobe zo dňa 12.8.2020 ako prílohu k žalobe predložil pod dôkazom č. 4 - kópie zápisníc z VH spoločnosti ELBEVA, a. s. zo dňa 27.3.2013 a 18.10.2017, kde sú deklarované, že akcie boli prevedené na žalovaného, s poznámkou, že sa za prevod vyrovnali. Jedná sa o konsenzuálnu zmluvu o darovaní, prísľub darovania, keď ku skutočnému darovaniu nedošlo. Uznesením okresného súdu zo dňa 5.11.2021 boli strany vyzvané na založenie darovacej zmluvy k akciám do spisu. Okresný súd žiadal založiť do spisu darovaciu zmluvu, ktorá deklaruje, že k darovaniu akcií došlo v zmysle zákona o prevode akcií darovaním. Žalovaný v odpovedi na žalobu odmieta vrátenie daru darované konsenzuálnou zmluvou, bráni sa tým, že akcie boli na jeho osobu prevedené prevodom. Ku každému spôsobu prevodu treba priložiť doklad, zmluvu. Keď kúpou, tak kúpnu zmluvu, keď darovaním tak darovaciu zmluvu, a keď dedením, tak úmrtný list a notársku zápisnicu o dedení. Z uvedených podmienok ani jedna nie je splnená zo strany žalovaného. Nakoľko sa jedná o akciovú spoločnosť, prevod akcií treba preukázať podľa § 21 ods. 1, § 22, ods. 1 zákona č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch a investičných službách, podľa § 156 ods. 4 Obchodného zákonníka, a podľa Stanov akciovej spoločnosti ELBEVA, a.s. (článok V. – prevod akcií). Do spisu boli žalobcom založené len existujúce zápisnice z VH akciovej spoločnosti, kde je uvedený a aktérmi účastníkov VH podpísaný len prevod akcií, ktorý darovacou zmluvou ani kúpnu zmluvou nie je potvrdený. Zápisnicami sú potvrdené len úmysel prevodu zo strany žalobcu na žalovaného, v neskoršom období. Chýba zmluva a fyzické odovzdanie akcií. Zmluva na darovanie akcií nikdy nebola spísaná. Je to normálny postup pri konsenzuálnom darovaní. K samotnému odovzdaniu a prevzatíu predmetu prevodu dochádza neskôr. Akcie do dnešného dňa sú vo fyzickom vlastníctve akcionárov. Okresný súd sa nezaoberal s uvedenými skutočnosťami a v tom vidí žalobca chybu zo strany okresného súdu. Do spisu nie je založená darovacia zmluva zo strany žalovaného o darovaní akcií od žalobcu, veď nikdy nebola ani spísaná. Celá záležitosť okolo prevodu akcií, je podvod zo strany žalovaného, keď nemal k dispozícii akcie ostatných i akcionárov, tak pretransformoval spoločnosť z akciovej spoločnosti na spoločnosť s ručením obmedzeným len s notárskou zápisnicou o konsenzuálnom darovaní akcií. Žalovaný následne po vyhlásení rozsudku okresného súdu, bez toho aby súdne rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, začal s likvidáciou majetku akciovej spoločnosti ako aj následníckej spoločnosti (s.r.o.) bez vedomia a súhlasu akcionárov. Prevod akcií zo žalobcu na žalovaného sa neuskutočnil podľa § 155 ods. 4 Obchodného zákonníka tzn. akcie má vo vlastníctve žalobca. Okresný súd neuznal oprávnenú požiadavku žalobcu o navrátenie pôvodného stavu vlastníctva k majetku spoločnosti podľa držby akcií, ktoré má vo vlastníctve žalobca (60 % všetkých akcií). Žalovaný ničím nevydokladoval svoje tvrdenia týkajúce sa prevodu akcií na jeho osobu, ani súhlas akcionárov na zrušenie akciovej spoločnosti s pretransformovaním na s.r.o.

12. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný a uviedol, že napadnutý rozsudok navrhuje ako vecne správny potvrdiť. Žalobca opätovne vyslovuje svoj nesúhlas s tým, že v dopĺňujúcom rozsudku sa opakovane spomína ako dôvod zamietnutia žaloby „len“ neexistencia naliehavého právneho záujmu

na strane žalobcu. Táto výhrada žalobcu v danom odvolaní voči doplňujúcemu rozsudku nemá reálne opodstatnenie, pretože sa neexistencia naliehavého právneho záujmu cituje v bode 5 odôvodnenia ako dôvod zamietavého postoja v pôvodnom rozsudku, nie v doplňujúcom. Žalobca namieta, že na základe ním predložených dôkazov, súd prvej inštancie nerozhodol v súlade s jeho návrhom a neposúdil odstúpenia od zmlúv o prevode akcií za platné právne úkony, hoci podľa jeho názoru sa v spise nachádzajú všetky dôkazy o tvrdenej neplatnosti prevodu. Žalobca nedefinuje v čom pochybil okresný súd, keď sa svojimi výrokmi nestotožnil s petítom žalobcu. Žalobca okresnému súdu vytýkal, že nesprávne posúdil ne/existenciu naliehavého právneho záujmu. Podľa názoru žalobcu je tento naliehavý právny záujem daný od počiatku, pretože žalovaný zmenil právu formu spoločnosti z a.s. na s.r.o. Podľa žalovaného zmena právnej formy obchodnej spoločnosti nemá žiaden vplyv na výšku obchodného podielu a neznižuje jeho hodnotu. Zmena právnej formy spoločnosti nepredstavuje naliehavý právny záujem žalobcu. Žalobca v odvolaní tiež namieta, že sa žalovaný ako súčasný štatutár „zbavuje“ majetku dotknutej spoločnosti, ako aj, že zmena právnej formy bola protizákonná. Žalovaný tak ako majoritný akcionár odsúhlasil zmenu právnej forma spoločnosti ELBEVA, a.s. na ELBEVA s.r.o., pričom túto zmenu právnej formy „odobril“ príslušný registrový súd, keď zmenu povolil a zapísal. Predpokladom úspešného zápisu je preukázanie právomoci o tejto zmene rozhodnúť - teda preukázanie súhlasu akcionára a dokladovanie všetkých ostatných povinných príloh k zmene, čo žalovaný za spoločnosť vykonal a preto príslušný registrový súd aj zmenu zapísal. Pokiaľ ide o obvinenia žalobcu, že žalovaný túto spoločnosť „tuneluje“, jednak tieto vyjadrenia sa nezakladajú na pravde, nemajú žiaden relevantný vplyv na tunajší spor a keby aj dané vyjadrenia, že žalovaný ako štatutár spoločnosti zbavuje spoločnosť jej majetku boli pravdivé (čo nie sú), žalobca nemá žiadny právny dosah na takéto dianie. Spoločnosť ELBEVA, s.r.o. má majoritného spoločníka, ktorým je žalovaný, ktorý ako spoločník s rozhodujúcim vplyvom na rozhodnutia, vrátane rozhodnutí o prevode majetku spoločnosti má plné právo takéto rozhodnutia realizovať. Existencia a preukázanie naliehavého právneho záujmu je základnou a primárnou povinnosťou žalobcu, ktorý postavil žalobu ako žalobu na určenie, nie žalobu na plnenie. Je pritom nepodstatné, či ide o prvý petit žalobcu (určenie že je vlastníkom obchodného podielu), alebo petit po zmene určenie že právny úkon zrušenia zmlúv o prevode akcií je platným úkonom), pretože v oboch prípadoch sa jedná o určovacie žaloby podľa § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku. Určovacia žaloba bola nesprávne zvoleným prostriedkom ochrany vlastníckeho práva, pričom postavenie žalobcu ako bývalého vlastníka nie je neistým, jeho ochrana nie je nevyhnutná, keď už je vlastníkom obchodného podielu iná osoba. Práve z dôvodu, že určovacia žaloba nemá ani v prípade úspechu efekt zvrátenia už nastoleného faktického stavu, naliehavý záujem daný nie je. V danom prípade, hoci by aj bol tento účastník v určovacej žalobe úspešný, výkon jeho rozhodnutia by stav neodstránil, pretože určovacia žaloba neukladá povinnosť vykonať nápravu. Len žaloba na plnenie v prípade úspechu a exekúcie rozhodnutia, má právomoc zaviazat' osobu niečo vykonať, navrátiť stav pred porušením. Ak k porušeniu práva už prišlo, dotknutá osoba musí v rámci navrátenia svojich práv do svojej dispozície podať žalobu na plnenie. V správne zvolenej žalobe na plnenie, sa bude status - komu právo patrí, (ktorý je meritom sporu určovacej žaloby), riešiť len prejudiciálne ako predpoklad uloženia povinnosti. V momente, kedy súd zistí, že na strane žalobcu už k porušeniu jeho práv prišlo a je potrebné ich navrátiť, ale žalobca svoje práva uplatňuje formou nehodiacej sa žaloby na určenie, je povinnosťou súdu túto žalobu ako neprípustnú odmietnuť. Ide o zamietavý rozsudok bez skúmania hmotnoprávných okolností, ale len z procesných dôvodov nesprávne zvoleného prostriedku ochrany práv. Ak súd zistí že k odňatiu (porušeniu) práv u žalobcu už prišlo, je jeho povinnosťou určovaciu žalobu zamietnuť. Ak už právo bolo porušené, určovacia žaloba stav nezmení, právo nenavrátia a žalobcovi k ochrane nepomôže, len bude vytvárať základ pre ďalší spor - o plnenie. Tento stav sa nazýva nedostatok naliehavého právneho záujmu. Ako súd prvej inštancie správne v pôvodnom rozsudku konštatoval (čo stále platí rovnako aj pre doplňujúci rozsudok), určovacia žaloba má preventívny charakter - má zabrániť hroziacemu porušeniu či odňatiu práva. Ak žalobca preukáže, že je nositeľom takého práva, ktorému hrozí poškodenie, či odňatie, je na jeho strane daný naliehavý právny záujem, kedy úspešná žaloba na určenie, takéto ohrozenie odstráni. Žalobca žiadnym právne relevantným spôsobom existenciu svojho naliehavého právneho záujmu nedefinoval a ani nepreukázal. Žalobca v tomto konaní nepodal žalobu na vrátenie daru (čo je konanie na splnenie povinnosti a nie na určenie). Žalobca súčasne aj svojimi vlastnými vyjadreniami poprel, že akt prevodu akcií bol darovaním. Argumentoval, že mu malo byť prisľúbené, že aj po prevode akcií, budú mu zachované určité výhody, ktoré ako akcionár požíval. Týmto tvrdením priamo žalobca popiera, že šlo o akt darovania. Žalovaný poukazoval na znenie zápisnice z valného zhromaždenia obchodnej spoločnosti ELBEVA, a.s., ktoré sa konalo za účelom schválenia prevodu akcií na žalovaného. V znení tejto zápisnice sa explicitne konštatuje, že sa strany prevodu za tento prevod vyrovnali. Nešlo v žiadnom prípade o darovanie.

Žalobca nepreukázal svoje tvrdenie, že malo ísť o bezodplatný prevod, ako ani nepreukázal žiadne kroky zo strany žalovaného, ktorými by sa bol dopúšťal porušenia dobrých mravov. Žalobca neuniesol bremeno dôkazu o naliehavom právnom záujme, rovnako ako nepreukázal, že aktom prevodu akcií bolo tvrdené darovanie a v neposlednom rade nepreukázal (inak ako len tvrdením), že sa obdarovaný voči nemu zachoval spôsobom, ktorý dobrým mravom odporuje. Na všetky uvedené nedostatky bol žalobca priamo okresným súdom upozornený. Žalobca na jednej strane požaduje určenie, že jeho odstúpenie od zmlúv o prevode akcií bolo platným právnym úkonom. Základný predpoklad pre platné odstúpenie je, že právny úkon od ktorého sa odstupuje je platný, či už ide o darovanie, alebo odplatný prevod. Žalobca však súčasne tvrdí, že k prevodu ako takému nemohlo dôjsť, keďže prevádzané akcie neboli fyzicky odovzdané a rubopisované, čím naznačuje neexistenciu prevodu. Žalobca nemôže súčasne tvrdiť, že k prevodu ako takému neprišlo a zároveň požadovať určenie že odstúpenie od prevodu je platným právnym úkonom. K námietke žalobcu, že okresný súd z vykonaných dôkazov prišiel k nesprávnym skutkovým zisteniam a že nesúhlasí s názorom okresného súdu o tom, že na strane žalobcu nejestvuje naliehavý právny záujem, pretože zmenou právnej formy mu bol zamedzený prístup k dispozícii s jeho obchodným podielom uviedol, že toto hodnotenie nie je správne. K transformácii z akciovej na spoločnosť s ručením obmedzeným prišlo až potom (niekoľko rokov po) ako previedol žalobca svoje akcie na žalovaného. Stratou účasti v spoločnosti, dobrovoľným prevedením akcií na žalovaného, stratil žalobca práva vystupovať ako akcionár, vrátane práva ovplyvňovať transformáciu svojej bývalej spoločnosti na s.r.o. K transformácii prišlo za súhlasu všetkých vtedajších akcionárov spoločnosti a zákonnosť transformácie na inú právnu formu potvrdil aj príslušný registrový súd, ktorý túto zmenu odsúhlasil, teda zapísal do obchodného registra. Doplnujúci rozsudok neposudzoval opätovne kauzu ako takú, ale len k už existujúcemu rozsudku doplnil ďalšie dva výroky, ktoré sú postavené na totožných právnych záveroch, daných v pôvodnom rozsudku. Ak podal žalobca odvolanie, toto malo smerovať voči doplneniu výrokov. Odvolanie voči doplnujúcej rozsudku vyznieva duplicitne a argumentačne sa nezhoduje s doplnujúcim rozsudkom, ktorému mohli byť vytýkané len okolnosti, prípadne obsah doplnených výrokov, keďže tento rozsudok kauzu ako takú neriešil. Je len doplnením pôvodného rozsudku, od ktorého aj závisí a je s ním spojený.

13. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 – ďalej len CSP), po zistení, že odvolania boli podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolania majú zákonné náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutia v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolaní (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), bez potreby doplnenia dokazovania, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniam nie je možné vyhovieť, keďže rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s doplniacim rozsudkom je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 CSP.

14. Prioritne odvolací súd zdôrazňuje, že v zmysle § 379, § 380 ods. 1 v spojení s § 365 ods. 3 CSP je viazaný nielen rozsahom, ale aj konkrétnymi dôvodmi odvolaní, ktoré odvolávajúca sa strana vymedzí v zákonom stanovenej lehote na podanie tohto opravného prostriedku. Preto odvolací súd napadnuté rozhodnutie posudzoval takmer výlučne z hľadiska odvolacieho dôvodu označeného odvolateľom. V štandardnom sporovom konaní zodpovednosť za obsahové vymedzenie odvolania v plnej miere zaťažuje odvolateľa (v prejednávanej spore žalovaného). Odvolací súd nemôže v sporovom/kontradiktórnom konaní nahrádzať nevyhnutnú procesnú aktivitu odvolateľa a formulovať namiesto neho odvolacie dôvody, resp. preskúmať rozhodnutie na základe iných, než stranou v odvolaní vznesených konkrétnych námietok.

15. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom tvrdeného nároku, ktorý v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatneného nároku, výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k

správnym skutkovým zisteniam, keď citoval právny predpis, ktorý aj správne aplikoval a pretože zdieľa i jeho právny záver vo veci o nedôvodnosti podanej žaloby, keď vec aj v napadnutom rozsahu i správne právne posúdil, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP, odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchýliť (s výnimkou uvedenou vyššie) a preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi.

16. K odvolaciemu dôvodu podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku o nesprávnom právnom posúdení veci odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery, pričom označený odvolací dôvod s ohľadom na nižšie uvedené nebol naplnený.

17. V preskúmanej veci súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie (napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie) na právnom názore, podľa ktorého žalobu zamietol výlučne z procesného dôvodu a to v zmysle § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku, že žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem na požadovanom určení, že žalobca je výlučným vlastníkom obchodného podielu obchodnej spoločnosti ELBEVA, s.r.o., so sídlom Letištná 61/319, 929 01 Dunajská Streda, IČO: 36 252 204, v hodnote 19.920,- Eur.

18. Podľa § 137 Civilného sporového poriadku, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o a) splnení povinnosti; b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu; c) určení, či tu právo je alebo nie, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

19. Žaloba je procesný úkon, ktorým sa uplatňuje právo na súdnu ochranu ohrozeného alebo porušeného práva (§ 131 CSP).

20. Z hľadiska procesného je základným predpokladom úspešnosti žaloby o určenie skutočnosť, že žalobca má na požadovanom určení naliehavý právny záujem. Procesná povinnosť preukázať, že v čase rozhodovania súdu je naliehavý právny záujem na určení právneho vzťahu alebo práva, zaťažuje toho, kto sa tohto určenia domáha (žalobcu). Nedostatok naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení je dôvodom na zamietnutie žaloby bez toho, aby sa súd zaoberal vecou v jej merite (tento nedostatok bráni zaoberať sa vecou z hľadiska opodstatnenosti uplatneného nároku). Pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu ide o posúdenie, či podaná žaloba je vhodný (účinný a správne zvolený) procesný nástroj ochrany práva žalobcu, či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva a či snáď len zbytočne nevyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné (ďalšie) súdne konanie alebo konania (sp. zn. 5Cdo 31/2011). Za nedovolenú možno považovať určovaciu žalobu, pokiaľ neslúži potrebám praktického života, ale len k zbytočnému rozmnožovaniu sporov; ak však určovacia žaloba vytvára pevný právny základ pre právny vzťah účastníkov sporu, je prípustná aj napriek tomu, že je možná (prípadne) aj iná žaloba (pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 40/1996).

21. Základnou podmienkou dôvodnosti, a teda východiskom prípadnej úspešnosti určovacej žaloby podľa § 137 písm. c) CSP je existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení (okrem prípadu, ak tento vyplýva z osobitného právneho predpisu). Rozumie sa tým právny záujem žalobcu, ktorý musí byť podľa požiadavky zákona kvalifikovaný, t.j. naliehavý. Posúdenie naliehavého právneho záujmu je otázkou právnej kvalifikácie rozhodujúcich skutočností. Pre žalobcu to znamená nevyhnutnosť tvrdiť a dokázať skutočnosti, z ktorých vyplýva existencia naliehavého právneho záujmu na žiadanom určení, čo je jednou z podmienok na to, aby súd mohol v rozsudku žalobe meritórne vyhovieť. Naliehavosť právneho záujmu je charakterizovaná určitými aspektmi: - žalovaným je popieraná existencia (neexistencia) práva, resp. právneho pomeru žalobcu, teda je tu stav, že právo, resp. právny vzťah medzi stranami je sporný (existencia aktuálneho stavu objektívnej právnej neistoty medzi stranami); jestvuje ohrozenie práva či právneho vzťahu a toto ohrozenie nemožno odstrániť inak,

len určovacím výrokom. Naliehavý právny záujem sa viaže k žalobe, resp. k otázke, či určovací žaloba môže byť spôsobilým procesným nástrojom ochrany práva, zatiaľ čo identifikácia rozhodného hmotnoprávneho vzťahu, o ktorého (preventívne) určenie z dôvodu potreby ochrany žalobcu (dopadu na jeho majetkovú sféru) ide, vystihuje v spore otázku aktívnej a pasívnej vecnej legitímácie. O splnení podmienky naliehavého právneho záujmu je možné však uvažovať iba v prípade, ak bude výrok súdneho rozhodnutia spôsobilý vystihnúť úplný obsah hmotným právom vymedzeného vzťahu, čo logicky predpokladá, že bude záväzný pre všetky jeho subjekty (porov. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5M Cdo 1/2010). Vecná legitímácia účastníka (aktívna alebo pasívna) predstavuje hmotno-právny vzťah účastníka k prejednávanej veci. Vecnú legitímáciu v konaní o určenie, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, má predovšetkým ten, kto je zúčastnený právneho vzťahu alebo práva, o ktoré v konaní ide. Pre posúdenie dôvodnosti a naliehavosti právneho záujmu na podanej žalobe, je preto rozhodujúce skutkové zistenie, či vôbec je žalobca nositeľom hmotného práva, o ktoré v konaní ide. Nepreukázaná existencia naliehavého právneho záujmu v čase rozhodovania súdu vedie k zamietnutiu určovacej žaloby. Naliehavý právny záujem súd preto skúma v každom štádiu konania, a to z úradnej povinnosti. Bez doloženej existencie takéhoto záujmu musí súd žalobu zamietnuť (ako neprípustnú), pričom ide o samostatný a prvoradý dôvod pre zamietnutie žaloby; preto súd po zaujatí záveru, že určovací žaloba podľa § 137 písm. c) CSP nie je z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení procesne prípustným nástrojom na ochranu práva, zamietne takúto žalobu bez toho, aby sa zaoberal meritom veci.

22. Odvolací súd dodáva, že základným predpokladom úspešnosti žaloby o určenie, či tu právo je alebo nie je, je právny záujem žalobcu, ktorý musí mať naliehavý charakter (§ 137 písm. c/ časť vety pred bodkočiarkou CSP). Ide teda o záujem, ktorý má význam po právnej stránke. „Samotná dôvodnosť skutkových a právnych tvrdení žalobcu ešte neznamená, že prípadný vyhovujúci určovací rozsudok bude mať pre žalobcu právny význam, teda, či sporové súdne konanie bude užitočné alebo naopak zbytočné. Súdne konanie môžeme chápať aj ako určitú službu poskytovanú štátom žalobcovi za účelom ochrany jeho práv, preto je dôvodné zisťovať, či má pre žalobcu zmysel.“ (U., M. M. a kol. Z. sporový poriadok. Komentár. Praha: S. H. Beck, 2016, s. 500). Naliehavý právny záujem na určení je daný tam, kde by bez tohto určenia bolo ohrozené právo žalobcu alebo kde by sa bez tohto určenia jeho právne postavenie stalo neistým. Pre naplnenie zákonného predpokladu, ktorým je danosť naliehavého právneho záujmu, musí existovať aktuálny stav objektívnej právnej neistoty medzi žalobcom a žalovaným, ktorý je ohrozením žalobcovho právneho postavenia, a ktorý nie je možné iným právnym prostriedkom odstrániť. Naliehavosť nie je daná, ak žalobca má k dispozícii iný spôsob ochrany tvrdeného práva. Určovacia žaloba teda nie je na mieste tam, kde sa vzťahy medzi subjektmi práva a povinností majú vyriešiť zákonom stanoveným postupom.

23. Právny záujem žalobcu vychádza iba zo skutočnosti, že sa snaží zabrániť žalovanému, ktorému odovzdal prosperujúcu firmu s veľkým majetkom (ktorá mala slúžiť potrebám celej rodiny), ktorú má v úmysle žalovaný sám ovládať, ako aj pre porušenie dobrých mravov podľa § 630 Občianskeho zákonníka.

24. Skutočnosti uvádzané žalobcom aj podľa odvolacieho súdu nezakladajú kvalifikovaný naliehavý právny záujem. V zmysle ustálenej judikatúry žalobca nepreukázal právny záujem, t.j. aké právo žalobcu by bolo bez tohto určenia ohrozené, ani naliehavosť tohto záujmu, t.j. že by bola jeho pozícia bez tohto určenia nejakým spôsobom neistá, keď nie je spoločníkom (ani konateľom) obchodnej spoločnosti ELBEVA, s.r.o. Naopak žalovaný je podľa údajov výpisu z Obchodného registra spoločnosti ELBEVA, s.r.o. zverejneného na I. jedným z dvoch spoločníkov a je jediným konateľom spoločnosti ELBEVA, s.r.o. Žalovaný je teda podľa § 133 ods. 1 Obchodného zákonníka štatutárnym orgánom uvedenej spoločnosti, za ktorú podľa výpisu z Obchodného registra uvedenej spoločnosti koná samostatne. Je teda jedinou osobou oprávnenou konať v mene spoločnosti - t.j. robiť právne úkony spoločnosti voči tretím osobám ako aj spoločnosť obchodne viesť (riadiť), i keď podľa žalobcu v rozpore s jeho predstavami, čo však nespôsobuje porušenie práv žalobcu, ktorý podľa údajov z Obchodného registra nie je nositeľom žiadnych práv (a povinností) vo vzťahu k predmetnej spoločnosti.

25. Uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, predstavuje vady konania, ktoré nie sú subsumované pod ostatné odvolacie dôvody avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie napr. nesprávne realizovaná manudukčná povinnosť (§ 160), postihujú chybný postup súdu prvej

inštancie pri dokazovaní, nesprávne posudzovanie procesných otázok v priebehu konania (ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania), chybné poučovanie účastníkov a ďalšie nedostatky v jeho činnosti, ku ktorým došlo v priebehu konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom nie sú samy o sebe (bez ďalšieho), ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušovania predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Vada konania, ktorá môže mať vplyv na správnosť rozhodnutia, v konkrétnom prípade nemusí mať za následok vecne nesprávne rozhodnutie a odvolací súd tu posudzuje otázku, či by obsah výroku rozhodnutia bol iný, keby k vade konania nedošlo. Typickou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci je také porušenie práv účastníka konania, v dôsledku ktorého mu bola odňatá možnosť konať pred súdom [napr. nedostatok vyznania účastníka o pojednávaní súdu (vrátane oneskoreného predvolania či vyznania), v dôsledku ktorého bol účastník vylúčený z prednesu, z práva vyjadriť sa k dokazovaniu a pod., neposkytnutie odvolateľovi poučenia o povinnosti tvrdenia (§ 157 ods. 2 CSP) ale aj § 171 ods. 1 CSP alebo poučenia o dôkaznej povinnosti (§ 132 ods. 1 CSP), aj keď to bolo podľa stavu konania potrebné, rozhodnutie o veci bez nariadenia pojednávania (§ 177 ods. 2 CSP), i keď pre to neboli splnené podmienky], nesprávne posudzovanie procesných otázok v priebehu konania (ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania). Vadnosť konania môže účastník preukazovať nielen na základe skutkového a dôkazného stavu, ktorý tu bol v konaní pred súdom, ale tiež s prihliadnutím na skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli pred súdom uplatnené. Vadou konania (dôkazného) je i okolnosť, že pri vykonávaní dokazovania nebolo postupované v súlade s príslušnými ust. CSP, napr. osoba, ktorá mala byť vyslúchaná ako svedok, bola vyslúchnutá ako účastník konania, svedok nebol o svojich povinnostiach riadne poučený, listinný dôkaz bol vykonaný v rozpore s § 204 CSP a podobne.

26. Podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností.

27. K odvolacím dôvodom označených v odsekoch 25, 26 odvolací súd konštatuje, že odvolanie musí byť vadou (aj) v zmysle odvolacích dôvodov § 365 ods. 1 písm. d), e) CSP odôvodnené (§ 363 CSP), a teda nestačí formálne citovať v zákone uvedený dôvod, tak ako to vyplýva z predmetného odvolania, ktoré obsahuje iba odkaz (a citáciu) odvolacích dôvodov § 365 ods. 1 písm. d), e) CSP, ale je potrebné odvolací dôvod riadne identifikovať, t. j. v akom konkrétnom pochybení (vade, skutočnosti) odvolateľ vidí naplnenie odvolacieho (označeného) dôvodu. Uvedenú požiadavku však odvolania nenapĺňajú, čím je znemožnené odvolaciemu súdu posúdenie (iba) formálne označených odvolacím dôvodom.

28. Pokiaľ ide o petit žaloby, ktorým sa žalobca domáhal určenia, že žalobca platne odstúpil od zmluvy o prevode akcií zo dňa 27.3.2013, ktorou previedol na žalovaného kmeňové listinné akcie č. 02 až 012 v počte 11 kusov v nominálnej hodnote 18.260,- Eur emitenta ELBEVA, a.s., IČO: 36 252 204, aj určenia, že žalobca platne odstúpil od zmluvy o prevode akcií zo dňa 17.9.2017, ktorou previedol na žalovaného kmeňovú listinnú akciu č. 01 v počte 1 kus v nominálnej hodnote 1.660,- Eur emitenta ELBEVA, a.s., IČO: 36 252 204, odvolací súd má za to, že v zmysle § 137 písm. d) CSP účinné od 1.7.2016 takúto žalobu nepripúšťa, priamo ju vylučuje, keďže podľa tohto ustanovenia zákona je možné žalovať určenie právnej skutočnosti iba v prípadoch, ak to vyplýva z osobitného predpisu, najmä hmotného práva.

29. K napadnutému dopĺňaciemu rozsudku odvolací súd konštatuje, že pokiaľ okresný súd v odôvodnení dopĺňacieho rozsudku poukázal na R 61/1965, nepostupoval správne, keďže v preskúmanom konaní sa žalobca domáhal určenia platnosti právnych úkonov označených v odseku 26, teda požadované určenia boli podľa žaloby žalobcu predmetom konania. Pričom aj samotný okresný súd konštatoval, že predbežná otázka je v konaní otázka, ktorá sama predmetom konania nie je.

30. V prípade uvedenom v odseku 26 sa jedná o žalobu podľa § 137 písm. d) CSP. Niet pochyb, že právnou skutočnosťou je (aj) právny úkon, ktorý je právnou teóriou charakterizovaný ako tzv. subjektívna právna skutočnosť. Pokiaľ tu teda išlo o žalobu o určenie neplatnosti právneho úkonu, táto je subsumovateľná pod ust. § 137 písm. d) CSP upravujúce určenie právnej skutočnosti. Zmluvy a iné právne úkony, ich existencia, platnosť či neplatnosť sú právnymi skutočnosťami (§ 2 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 137 písm. d) CSP pripúšťa žalobu o určenie právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Určenie existencie právnej skutočnosti (napr. že právny úkon je ne/ platný) odporuje vo svojej podstate zásade, že súd má určiť aktuálny právny stav. Z opísaných dôvodov

nová právna úprava Civilného sporového poriadku pripúšťa žalobu na určenie právnej skutočnosti iba za predpokladu, že tak vyplýva z právneho predpisu (najmä z hmotného práva).

31. Určenie existencie právnej skutočnosti, pod ktorú je potrebné subsumovať aj žaloby o ne/platnosť právneho úkonu, možno žalovať podľa § 137 písm. d) CSP iba v prípadoch, ak na súdne konanie odkazuje priamo konkrétny právny predpis (napr. Zákoník práce § 77, Zákon o dobrovoľných dražbách § 21 ods. 2 a pod.). Právny názor žalobcu o tom, že je možné žalovať (aj) o určenie platnosti od odstúpenia od zmluvy o prevode akcií, nepovažoval odvolací súd za správny. V dôvodovej správe k ustanoveniu § 137 CSP zákonodarcia uviedol, že cieľom tejto úpravy bolo vylúčiť všetky nepotrebné a nezmyselné žaloby o určenie neplatnosti, resp. platnosti právnych úkonov a iných právnych skutočností, ktoré vyvolávajú ďalšie spory a míňajú sa účelu žaloby určovacej. Na základe uvedeného preto bolo dôvodné žalobu aj v tejto časti ako nedovolenú a procesne neprípustnú zamietnuť (pričom nebolo už ďalej dôvodné zaoberať sa meritom veci).

32. Pôvodná právna úprava zakotvená v Občianskom súdnom poriadku (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, účinný do 30.6.2016) neobsahovala všeobecné ustanovenie, ktoré by *expressis verbis* upravovalo prípustnosť žaloby o určenie právnej skutočnosti. V praxi sa však žaloby na určenie právnej skutočnosti (zvyčajne) pripúšťali vo všeobecnej rovine, ak žalobca preukázal na určenie právnej skutočnosti naliehavý právny záujem. Prijatím Civilného sporového poriadku došlo k založeniu novej koncepcie určovacích žalôb v podobe ustanovení § 137 písm. c) a písm. d) Civilného sporového poriadku. Táto je založená na tom, že určovacia žaloba má smerovať k určeniu konkrétneho práva, a to k určeniu jeho existencie alebo neexistencie, ak na takomto určení je naliehavý právny záujem. Je samozrejme možné aj naďalej žalovať na určenie právnej skutočnosti, to je ale limitované prípustnosťou takejto žaloby vo väzbe na osobitný právny predpis. Ustanovenie § 137 písm. d) CSP hovorí o tom, že prípustnosť použitia žaloby o určenie právnej skutočnosti sa viaže na „vyplývanie“ takejto možnosti z osobitného predpisu. Jedinou zákonnou podmienkou jej prípustnosti je teda skutočnosť, že oprávnenie (možnosť) domáhať sa určenia právnej skutočnosti musí vyplývať z osobitného predpisu.

33. Podaním doručeným okresnému súdu dňa 12.8.2020 sa žalobca domáhal určenia, že žalobca platne zrušil darovanie kmeňových listinných akcií č. 01 až 012 v počte 12 kusov v nominálnej hodnote 19.920,- Eur emitenta ELBEVA, a.s. so sídlom Letištá 61/139, 929 01 Dunajská Streda, IČO: 36 252 204, ktoré sa uskutočnilo zmluvou o prevode akcií zo dňa 27.3.2013 a zmluvou zo dňa 17.9.2017, aj určenia, že žalobca je vlastníkom kmeňových listinných akcií č. 01 až 012 v počte 12 kusov v nominálnej hodnote 19.920,- Eur emitenta ELBEVA, a.s. so sídlom Letištá 61/139, 929 01 Dunajská Streda, IČO: 36 252 204. Dôvodil tým, že bezplatne ako dar previedol na žalovaného svoje akcie v počte 11 kusov s označením 01 až 012 teraz v hodnote 18.260,- Eur a to zmluvou o prevode akcií zo dňa 27.3.2013, neskôr bezplatne ako dar previedol na žalovaného akciu v počte 1 s označením 01 teraz v hodnote 1.660,- Eur a to zmluvou o prevode akcií zo dňa 17.9.2017. Žalovaný hrubo porušuje morálne pravidlá nielen voči žalobcovi ako aj voči F. A. B. (jeho synovi), odmieta žalobcovi poskytnúť pomoc, opateru, oporu, odmietol žalobcovi vrátiť jeho dar v podobe spätnej zmluvy o prevode akcií emitenta spoločnosti ELBEVA, a.s. Následne podaním zo dňa 18.1.2021, doručeným okresnému súdu dňa 20.1.2021 označeným „zmena návrh“ žiadal žalobca vydať rozsudok, súd určuje, že žalobca platne odstúpil od zmluvy o prevode akcií zo dňa 27.3.2013, ktorou previedol na žalovaného kmeňové listinné akcie č. 02 až 012 v počte 11 kusov v nominálnej hodnote 18.260,- Eur emitenta ELBEVA, a.s., IČO: 36 252 204, súd určuje, že žalobca platne odstúpil od zmluvy o prevode akcií zo dňa 17.9.2017, ktorou previedol na žalovaného kmeňovú listinnú akciu č. 01 v počte 1 kus v nominálnej hodnote 1.660,- Eur emitenta ELBEVA, a.s., IČO: 36 252 204, súd určuje, že žalobca je vlastníkom obchodného podielu v hodnote 19.920,- Eur spoločnosti ELBEVA, s.r.o. so sídlom Letištá 61/319, 929 01 Dunajská Streda, IČO: 36 252 204. Uvedené odôvodnil tým, že žalovaný ako jediný štatutárny zástupca podal návrh do Obchodného registra Okresného súdu Trnava na zmenu právnej formy spoločnosti a to z akciovej spoločnosti ELBEVA, a.s. na spoločnosť s ručením obmedzeným ELBEVA, s.r.o. s tým istým sídlom, IČO-m, predmetom činnosti. Navrhol rozhodnúť o určení, že mu patrí obchodný podiel v spoločnosti ELBEVA, s.r.o. v hodnote 19.920,- Eur po posúdení predbežnej otázky o platnom odstúpení od darovacej zmluvy. Uznesením č. k. 20C/24/2020-104 zo dňa 13.4.2021 okresný súd pripustil zmenu žaloby v zmysle návrhu žalobcu zo dňa 18.1.2021 (teda predmetom konania sa stali požiadavky o ktorých okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom a napadnutých doplniacím rozsudkom).

34. S ohľadom na uvedené v odseku 33 sa odvolací súd nestotožnil s obavou žalobcu, že okresný súd nerozhodol o celom predmete konania a že nerozhodol o platnosti odstúpenia od zmlúv o prevode akcií.

35. Odvolací súd sa nestotožnil s námietku žalobcu, že okresný súd nerozhodol o žalobe ako celku, ale len o časti žaloby, preto je napadnutý rozsudok zmätočný a nedôvodný. K uvedenému odvolací súd poukazuje na odsek 33, v zmysle ktorého vyplýva čo bolo predmetom konania, pričom okresný súd v dopĺňacom rozsudku rozhodol aj o požadovaných určeníach platnosti právnych úkonov, o ktorých nerozhodol v napadnutom rozsudku, čím dodržal procesný postup a rozhodol o celom predmete konania v zmysle zmeny žaloby obsiahnutej v uznesení okresného súdu č. k. 20C/24/2020-104 zo dňa 13.4.2021.

36. Odvolacím dôvodom podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku možno napadnúť výsledok činnosti súdu pri hodnotení dôkazov, na ktorého nesprávnosť je možné usudzovať len zo spôsobu, ako k nemu súd dospel. Podstata tohto odvolacieho dôvodu spočíva v tom, že bol nesprávne vytvorený skutkový základ rozhodnutia, ktorá nesprávnosť je spôsobená chybným vyhodnotením vykonaných dôkazov. K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky.

37. Odvolací súd konštatuje, že po preskúmaní veci nezistil skutkové vady preskúmaného dopĺňacieho rozsudku súdu prvej inštancie a odvolací súd nevzhladol v konaní vady, ktoré má na mysli ustanovenie § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku. Odvolacia námietka žalobcu o nesprávnych skutkových zisteniach súdom prvej inštancie je tak nenáležitá.

38. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie (I. a II. výrok) v spojení s napadnutým dopĺňacím rozsudkom podľa § 387 CSP ako vecne správny potvrdil, čo sa týkalo aj od rozhodnutia vo veci samej závislého, odvolaním nespochybného (bez uvedenia konkrétnych odvolacím dôvodov) rozhodnutia o náhrade trov konania.

39. Vzhľadom k tomu, že žalovaný bol plne úspešný aj v odvolacom konaní, podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP, mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd preto rozhodol tak, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, keď nezistil dôvody odôvodňujúce postup podľa § 257 CSP. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

40. Ďalšie odvolacie argumenty žalobcu odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadavať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne).

41. Na záver odvolací súd dodáva, že skutočnosť, že súd nerozhodol podľa predstáv a očakávaní sporovej strany, nemožno považovať za porušenie či nerešpektovanie jej práv. Odvolací súd v tejto súvislosti upriamuje pozornosť na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 218/2010, podľa ktorého obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04). Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním

navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

42. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).